

29/08/2021

Πανηγύρισε η Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Οὐκ εἰμί ἐγώ, ἀλλ’ ἰδοὺ ἔρχεται μετ’ ἐμέ οὗ οὐκ εἰμί ἄξιος τό ὑπό-δημα τῶν ποδῶν λῦσαι».

Τελευταία Κυριακή τοῦ ἐκκλη-σια-στικοῦ ἔτους καί συμπύπτει φέ-τος μέ τή μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Τελευταία Κυριακή τοῦ ἐκκλη-σια-στικοῦ ἔτους, καί λίγο πρὶν νά εἰσέλθουμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στό νέο, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς δίδει ἕνα μεγάλο μάθημα γιά νά μᾶς συνοδεύει στή νέα περίοδο τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνος, πού θά ἀρχίσει σέ λίγες ἡμέρες.

Ποιό είναι τό μάθημα αυτό; Μᾶς τό υπενθυμίζει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Μᾶς τό υπενθυμίζει μέ τό κήρυγμά του στή συναγωγή τῆς Ἀντιοχείας τῆς Πι-σι-δίας, στό ὁποῖο μεταξύ ἄλλων ὁ ἀπόστολος ἀναφέρει καί τήν ἀπά-ντηση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι τόν ρωτοῦσαν ἂν εἶναι αὐ-τός ὁ Μεσσίας. «Οὐκ εἰμί ἐγώ, ἀλλ’ ἰδοὺ ἔρχεται μετ’ ἐμέ οὗ οὐκ εἰμί ἄξιος τό ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦ-σαι». Δέν εἶμαι ἐγώ, ἔλεγε ὁ τίμιος Πρόδρομος. Ἀλλά ἔρχεται μετὰ ἀπὸ ἐμένα κάποιος, τοῦ ὁποῖου δέν εἶμαι ἄξιος οὔτε νά λύσω τά ὑπο-δήματά του ἀπὸ τά πόδια του.

Μάθημα ταπεινοφροσύνης μᾶς δίδει σήμερα ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Ὁ «μείζων ἐν γεννη-τοῖς γυναικῶν», ὁ προφήτης καί πρόδρομος τοῦ Κυρίου, ὁ μέγας ἀσκητής καί ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ ὅχι μόνο δέν οἰκαιοποιεῖται καί δέν σφε-τερίζεται τόν ρόλο τοῦ Μεσ-σίου, ἀλλά καί δέν διστάζει νά πεῖ ὅτι δέν εἶναι ἄξιος οὔτε νά λύσει τά ὑποδήματα ἀπὸ τά πόδια τοῦ Θεαν-θρώπου.

Ἄς μὴν θεωρήσουμε ὅτι τά λόγια τοῦ τιμίου Προδρόμου εἶναι μία ἐπιφανειακή καί προσχηματική ἔκ-φραση ταπεινοφροσύνης, παρό-μοια μέ αὐτές πού χρησιμοποιοῦμε κάποιες φορές ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, περιμένοντας οἱ ἄλλοι νά μᾶς δια-ψεύσουν καί νά μᾶς ἐγκωμιάσουν. Ὁχι, ὁ τίμιος Πρόδρομος δέν τό λέγει ἀναφερόμενος γενικά στή διαφορά μεταξύ Θεοῦ καί ἄν-θρώπου ἀλλά τό λέει μέ ἀπόλυτη συνείδηση καί ἀναφορά στόν ἑαυ-τό του καί στήν προσωπική του

πνευ-ματική κατάσταση.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος μέ τήν ἀπάντησή του ὅχι μόνο ἀπο-ποι-εῖται τήν τιμή πού θά τοῦ ἀπέ-διδαν οἱ ἄνθρωποι, θεωρώντας τον ὡς Μεσσία, ἀλλά καί δείχνει μέ τή δική του ταπείνωση τό μεγαλεῖο τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἐκπληρώνει ἀπόλυτα τήν ἀποστο-λή του στόν κόσμο, ἡ ὁποία δέν ἦταν ἄλλη παρά ἡ προετοιμασία τῶν ἀνθρώπων γιά τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν τό κήρυγμα τῆς με-τανοίας, τῆς ὁποίας προϋπόθεση εἶναι ἡ ταπείνωση, τήν ὁποία διδά-σκει ὁ τίμιος Πρόδρομος μέ τόν λό-γο του ἀλλά καί μέ τό παράδειγμά του.

«Οὐκ εἰμί ἐγώ, ἀλλ' ἰδοῦ ἔρχεται μετ' ἐμέ οὗ οὐκ εἰμί ἄξιος τό ὑπό-δημα τῶν ποδῶν λῦσαι».

Ἑορτάζοντας, πατέρες καί ἀδελφοί μου, σήμερα τή μνήμη τῆς ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἅς ἀκούσουμε σή-με-ρα τόν λόγο του, ἅς ἐντρυφή-σουμε στό νόημά του καί ἅς ἐξε-τάσουμε τόν ἑαυτό μας.

Πόσες φορές δέν ἔχουμε μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό μας! Πόσες φο-ρές δέν νομίζουμε ὅτι εἴμαστε κάτι ἀνώτερο ἀπό αὐτό πού στήν πραγ-ματικότητα εἴμαστε! Πόσες φορές δέν ἔχουμε τήν ἐντύπωση ὅτι εἴμα-στε εὐσεβεῖς, ἐνάρετοι, σεσωσμέ-νοι, ἅγιοι καί ἔχουμε τό δικαίωμα νά κρίνουμε καί νά κατακρίνουμε τούς ἀδελφούς μας! Καί ἀκόμη πόσες φορές στεκόμαστε μέ ὑπερη-φάνεια καί ἐνώπιον

τοῦ Θεοῦ καί σφετεριζόμαστε τὰ δικαιώματά του καί νομίζουμε ὅτι μπορούμε νά ἐρμηνεύουμε τό θέλημά του καί τόν λόγο του, ὅπως ἐμεῖς νομίζου-με. Ἀλλά καί πόσες φορές ἀντί νά ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές του, ἀντί νά κάνουμε ὑπακοή στήν Ἐκκλη-σία, ἡ ὁποία εἶναι θεσμός θεοίδρυ-τος καί ἔχει κεφαλή της τόν Χρι-στό, ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τό δικό μας θέλημα καί ἐμμένουμε σ' αὐτό, νομίζοντας ὅτι ἐμεῖς κατέχουμε τήν ἀλήθεια ἢ ὅτι ὑπερέχουμε καί αὐτῶν τῶν ἀγίων καί τῶν πατέ-ρων μας.

Ἄς διδαχθοῦμε σήμερα ἀπό τήν ταπείνωση τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὁ ὁποῖος, ἂν καί ἀξιώθηκε νά ἀγ-γίξει «τήν ἀκήρατον κορυφήν τοῦ Δεσπότου» καί νά τόν βαπτίσει στά ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου, αἰσθάνεται ὅτι δέν εἶναι ἄξιος οὔτε γιά νά τοῦ λύσει τὰ ὑποδήματα, δίνοντάς μας ἕνα ὑπέροχο μάθημα ταπεινώ-σεως. Καί αὕτη ἡ ταπείνωση, τήν ὁποία μᾶς διδάσκει, εἶναι αὕτη τήν ὁποία ὁ ἴδιος βίωσε σέ ὅλη του τή ζωή, εἶναι αὕτη γιά τήν ὁποία ἀξιώ-θηκε τόσων δωρεῶν καί τό-σης χάριτος ἀπό τόν Θεό.

Ἄς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τήν ὁδό τῆς ταπεινώσεως τήν ὁποία μᾶς ὑποδεικνύει ὁ τίμιος Πρόδρο-μος, ὁ ἔφορος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μο-νῆς, πού τόν τιμᾷ καί τόν εὐλαβεῖ-ται ἰδιαίτερως, γιά νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἀλλά καί γιά νά ἀξιωθοῦμε τῆς σωτηρίας, ὅπως ἀξιώθηκαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀσκήτευσαν σ' αὕτη τή μονή καί στή Σκήτη τῆς Βεροίας. Ὅλοι αὐτοί θεώρησαν τόν ἑαυτό τους τίποτε, τὰ πάντα τὰ θεώρησαν σκύβαλα, ἀκόμη καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους, γιά νά κερδίσουν τόν Χριστό, ἔχοντας ὡς παράδειγμα

τόν τίμιο Πρόδρομο· αλλά και όλοι οί τόσο μεγάλοι άγιοι, ό προστάτης τής Βεροίας, ό άγιος Άντώνιος, ό προστάτης τής Ναούσης, ό άγιος Θεοφάνης, ό μέγας πατήρ τής Έκκλησίας μας, ό άγιος Γρηγόριος ό Παλαμās, ό άγιος Νικάνωρ, ό άγιος Κοσμάς ό Αίτωλός και πόσοι και πόσοι άγιοι δέν πέρασαν από αύτή τή Σκήτη, οί όποίοι είχαν πρωτίστως αύτό τό φρόνημα, τής ταπεινώσεως, για να άξιωθοϋν αύτής τής χάριτος, να συνεορτάζουν όλοι μαζί σήμερα μέ τόν τίμιο Πρόδρομο. Άς μιμηθοϋμε και έμεΐς τήν ταπείνωσή τους. Άμήν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

